

ското правленіе възродено ще придобие пакъ първѣтъ си славѣ. Ты ще ми помогнешь, Ловинскій, защото любовта трѣба да устъпи на други по-свещенни интересы. Азъ не могъ да ти дамъ дщериѣ си въ тѣзи минути за желѣаніе, когато отечеството е въ опасность; но обѣщавамъ ти ся, че първытъ дни на мирътъ ще бѣдѣтъ посвятены на женитбѣтъ ви съ Лодонскѣ.

Думытъ на Пулоссаго не бѣхъ да си нѣматъ мѣстото, защото осѣтихъ каквы по-главны длѣжности имахъ за напредъ да изпълнявамъ; но най-важныйтъ прѣдметъ, за който ся занимавахъ неможѣ толкозъ да распилѣ тѣгѣтъ ми. Исповѣдувамъ го безъ да ся червиѣ отъ срамъ, драхлованіето на сестрытъ ми, състрадателното имъ пріятелство, свѣтливытъ наистинѣ, но сладкытъ пригодливости на възлюбленикѣтъ ми, нанесохъ на възмутеннѣтъ ми души по-големо впечатлѣніе нежели патриотическытъ наставленія на Пулоссаго. Видѣхъ Лодонскѣ какъ страдаше вътрѣ въ сърдцето си за непоправимѣтъ ми пагубѣ, и скърбяще съ мене заедно за жестокутъ обстоятелства, които отлагахъ съединеніето ни, но понеже виждахъ че имахъ и другыго съучастникъ на скърбь-тъ си, това ми даваше едно несрѣдственно утѣшеніе.

Между това като умре царьтъ свыка ся и народното събраніе. Въ тойзи день когато то щѣше да стане, и на часътъ, когато ся тѣкмахъ да трѣгнѣ за тамъ, прѣдстави ся въ палатътъ ми непознатъ